

N:o 9.

Af herr **af Burén**, *angående skrifvelse till Konungen i fråga om ändring af § 5 i förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 26 januari 1894.*

Till den grupp allmänna skogar, som i Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 26 januari 1894 benämnas *häradssallmänningar*, har inom Östergötland och måhända äfven inom andra län genom markinköp arealökning ägt rum. Det är att önska och hoppas, att dessa markinköp må erhålla allt större omfattning.

Emellertid har denna arealökning genom inköp af skogsmark tillkommit på ett annat sätt, än hvarå häradssallmänningarne från början uppkommit. Om sådana åsikter åter skulle göra sig gällande som vid den för alla skogsvänner olyckliga 1823 års riksdag, kan befaras, att delägarne, sedan vackra slutna skogsbestånd genom en rationell skogshushållning på dessa marker uppvuxit och genom det högre värde, skogarne otvifvelaktigt komma att få, frestas att med stor vinst åter afyttra dem, hvilket den nuvarande lagstiftningen ej förmår hindra. För att förekomma en sådan eventualitet, torde en förändring af § 5 i nämnda förordning vara af behovet påkallad.

Med anledning häraf får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att i underdånig skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t för Riksdagen framlägga förslag till ändrad lydelse af § 5 i Kungl. Maj:ts nådiga

förordning af den 26 januari 1894, i syfte att hvarken skogsmark, som till *härad*sallmänningar genom inköp förvärfvas, må från allmänning afyttras, ej heller skog, som därå finnes eller i slutna, likåldriga eller olikåldriga skogsbestånd är uppdragen, afverkas eller försäljas annat än efter fastställd hushållningsplan.

Stockholm den 25 januari 1904.

C. P. af Burén.
